

Det Radikale Venstre har fremlagt et udspil til en skattereform, hvor folk med en indkomst under 400.000 kr. betaler maksimalt 42 pct. i skat, og de, der tjener mere end det beløb, betaler maksimalt 60 pct. Vi fordobler beskæftigelsesfradraget og forhøjer bundfradraget, så alle får noget ud af det her forslag. Sygeplejersken, politimanden, skolelæreren, arbejderens opnår en gevinst ved forslaget. Alt for mange almindelige lønmodtagere betaler mellem- og topskat. Mere end 40 pct. af lønmodtagerne betaler i dag den topskat, der engang blev kaldt for direktørskatten. Vores forslag øger arbejdsudbuddet med omkring 30.000 helårspersoner og svarer dermed på den udfordring, som statsministeren selv skitserede i sin åbningstale her i Folketinget, nemlig at det mest presserende problem i dansk økonomi er mangelen på arbejdskraft. Jeg tror endda, statsministeren kaldte det for en akut hasteopgave.

Vi vil sænke skatten på arbejde, men det kan regeringen ikke, så længe den er bundet af sit skattestop. Det kan regeringen ikke, så længe den fører sin kontraktspolitik, hvor centralt opstillede løfter pinedød skal gennemføres hen over hovedet på kommuner og regioner, og jeg synes, at året har vist, at det knager i kontraktpolitikken.

Skattestoppet er en del af kontraktpolitikken, men det står klarere end nogen sinde før, at skattestoppet har en pris, og for hver dag, der går med det perspektivløse skattestop, afskriver vi os muligheden for, at endnu flere kan få en chance på arbejdsmarkedet.

Sundhedsområdet er en del af kontraktpolitikken, men her er en garanti alligevel ikke en garanti, i hvert fald ikke når den ikke kan overholdes. Man får indtryk af, at så længe det går den rigtige vej, er garantier et ord, der sagtens kan bruges, men hvis man rent faktisk skulle få brug for garantien og det ikke kan lade sig gøre, så er der en anden tone. Det har aldrig været ment som en garanti, lyder regeringens forsvar.

Nej, garantier skal man være varsom med, men regeringen ligger, som den selv har redt. Man har givet det indtryk, at der var tale om en garanti, i det her tilfælde på kræftområdet, og når man ikke kunne overholde den garanti, så er det åbenbart den tidligere regerings skyld. Det hænger ikke sammen.

Takstnedsættelser i daginstitutioner er en del af kontraktpolitikken. Det har normalt ellers væ-

ret et kommunalt anliggende at bestemme, hvor høje taksterne skulle være i daginstitutionerne. Nu bestemmer regeringen og et stort flertal i Folketinget, at taksterne skal sættes ned, og det på trods af, at det egentlig burde være op til kommunerne selv at prioritere på det her område, det på trods af, at takstnedsættelsen fordelingsmæssigt er skæv, at det er de mest velstillede, der kommer til at nyde godt af det, og det på trods af, at de samme penge kunne være brugt langt bedre, mere visionært på en højere kvalitet og en bedre indsats til gavn for udsatte børn.

Kontraktspolitik og skattestop er en forkert vej at gå. Regeringen og Dansk Folkeparti fører med næste års finanslov Danmark i en forkert retning på nogle af disse meget principielle strækninger.

Så selv om vi er enige på nogle områder og meget uenige på andre områder, skal jeg slutte med at sige, at Det Radikale Venstre selvfølgelig stemmer for den samlede finanslov. Staten skal have et husholdningsbudget, og det er en del af en ansvarlig økonomisk politik at stemme for finansloven.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der lige nogle spørgere. Det er fru Pia Kjærsgaard, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, hr. Peter Christensen, hr. Christian Wedell-Neergaard og nu også hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg bemærkede ved andenbehandlingen, at Det Radikale Venstre ikke ville være med til den bevilling, der nu ligger på næste års finanslov på 10 mio. kr., til forskning i islamisme. Det forstod jeg simpelt hen ikke, for faktisk føler jeg, at vi er kommet Det Radikale Venstre i møde. Her sent på sommeren havde jeg en klar fornemmelse af, at vi havde samme interesser, at det ville være fornuftigt at få gjort noget ved islamisme, altså forske i islamisme, for at finde ud af mange ting omkring det. Der er mange facetter i det, som jeg ikke skal komme nærmere ind på.

Kl. 14.00

Det lykkedes så for Dansk Folkeparti at få 10 mio. kr. afsat, men jeg var oprigtig overrasket, da jeg bemærkede, at hr. Morten Helveg Petersen under andenbehandlingen sagde, at man ville stemme imod. Jeg fatter det simpelt hen ikke. Kan hr. Morten Helveg Petersen begrunde det?